

SNJEŽANA LOVRAKOVIĆ Dobitnica nagrade Hrvatskog školskog sportskog saveza

Ako djeca žele na natjecanje, radim sve kako bismo okupili ekipu

Prvi u sustavu školskog sporta su profesori tjelesnog i to koliko se oni žele davati u tome da djece dođu na natjecanje - ističe prof. Lovraković

DVORANA KAO DNEVNI BORAČAK - Svakodnevni rad s djecom

Šime ĆURKO
Snimio Luka JELIČIĆ

ZADAR ▶ Hrvatski školski sportski savez u Zagrebu je održao Svečanost školskog sporta, na kojoj su nagrađena najbolja školska sportska društva školske godine 2022./23., potom istaknuti profesori tjelesne i zdravstvene kulture iz svih županija, a dodijeljena je i nagrada za životno djelo. Od djelatnika iz Zadarske županije nagrađena je Snježana Lovraković, profesorica savjetnica tjelesne i zdravstvene kulture u OŠ Petra Preradovića.

- To je godišnja nagrada, ali odnosi se na cijeli radni vijek, pri čemu se ne gledaju samo sportski uspjesi, već ulaganje u rad na promociji školskog, kao i sporta općenito. Zato i nagradu doživljam priznanjem za angažman u radu s učenicima, kao i za tri projekta realizirana u suradnji s Hrvatskim školskim sportskim savezom, a koji su i dalje aktualni te se provode u školama. To su Univerzalna sportska škola, Vježbaonica i Vrtim zdravi film. Riječ je o kontinuiranim projektima, u kojima i dalje sudjelujem - kaže Lovraković, koja je u školi skoro dva i pol desetljeća.

- U školu sam prvi put došla 1999. godine, kada sam bila zamjena. Iako sam na studiju nakon prve godine dobila Rektorovu nagradu, a s njim i stipendiju, trebalo mi je 11 godina za zaposliti se. Od 2004. sam bila na pola satnice, a punu sam dobila 2010. Osim u matičnoj školi radim i u našoj Područnoj školi u Kožinu.

Manje djece

OŠ Petra Preradovića jedna je od rijetkih koji radi u jednoj smjeni. I dok je za učenike i roditelje to dobra vijest, na ovaj status najviše je utjecao manjak djece.

- Iako imamo i djece koja nisu s Poluotoka, uvijek smo bili okrenuti onima koji žive u

neposrednoj blizini škole, rekli bismo u Gradu. Kako je na Poluotoku posebno primjetan pad broja stalnih stanovnika, u svakoj sljedećoj generaciji imamo sve manje učenika. To znači i manju bazu za sportska natjecanja, a bez toga je puno teže ostvariti prave rezultate.

Ipak, Lovraković se ne predaje, njeni učenici se redovito pojavljuju na školskim natjecanjima, te postižu odlične uspjehe.

- Broj nastupa na natjecanjima se još i povećao kad su peti i šesti razredi izdvojeni u posebnu kategoriju. Ako nekolicina djece u razredu, a to su uglavnom oni koji se bave nekim sportom, želi ići na natjecanje, radim sve kako bismo skupili ekipu i prijavili se. Sa stručne strane, to smatram svojim pozivom kao profesorica tjelesnog, ali i ljudskim postupkom jer nije dobro odbiti djecu koja traže nešto što je korisno njima, a onda

Prof. Snježana Lovraković i Zlatko Kraljević, predsjednik HŠSS-a

66 Najmanji problem mi je natjecanje. Puno veća briga je priprema, od prikupljanja suglasnosti roditelja, liječničkih pregleda

Snježana Lovraković i njihovim kolegama koji će nastupati s njima.

Puno je prepreka za doći na natjecanja.

- Najmanji problem mi je natjecanje, ili izdvajanje vremena izvan nastave, kako bi se ekipa pripremila za nastup. Puno veća briga je priprema, od prikupljanja suglasnosti roditelja, liječničkih pregleda, a žao mi je i zbog odluke da su natjecanja u vrijeme nastave, pa mi ravnatelj mora tražiti zamjenu jer ne mogu biti na satu. Puno se potrošim na poslovima koji više spadaju pod administraciju, nego na pripremanje ekipe za nastup. U svemu tome treba istaknuti da mi je prva briga sat tjelesnog, koji uključuje rad sa

svom djecom u svakom razredu, a ne samo s onima koji bi mogli ići na natjecanje.

Sjedilački život

Dojam je kako je školski sport sve manje privlačan djeci.

- Možemo govoriti da je prije bilo bolje, što je povezano s time da je bilo i više djece općenito, ali trebamo se snaći i prilagoditi se situaciji u kojoj jesmo. Prvi u sustavu školskog sporta su profesori tjelesnog i to koliko se oni žele davati u tome da djece dođu na natjecanje. Pritom nam na ruku ne idu mnoge stvari koje dolaze iz obiteljskog okruženja, što za posljedicu ima smanjenu motoriku i koordinaciju djece.

Treneri i profesori često ističu sve veću sklonost sjedilačkom načinu života kod djece i mladih.

- Ako gledamo prijašnje generacije, uvijek je bilo sportski iznimno nadarenih učenika, koji su bili u manjini, s ostali su bili prosjek. Danas u svakom razredu ima nekoliko prosječnih, a ostali, nažalost, zaostaju u osnovnim elementima, poput načina trčanja, pa čak i hodanja. Kada ih pitam u čemu je problem, puno je onih koji odgovore da kući nemaju loptu. Je li to istina, ne znam, ali prema onome što vidim ako i imaju loptu s njim malo i ništa rade. To znači i da se na satu tjelesnog moramo prilagoditi kriterijem, pa se za manje učinjenog može dobiti viša ocjena u odnosu na ono što smo nekada imali.

Trčanje i(li) hodanje

Prof. Lovraković ističe da se negdje ipak mora povući crta.

- Ne treniram djecu da bi išli na olimpijske igre, nije problem ako ne mogu preskočiti kozlić, ili napraviti pravilno kolut naprijed i natrag, ali ispod neke određene razine ne možemo ići. Uvijek im kažem ako se odjenu kako treba za tjelesni, ili pokazuju volju za rad, to je dovoljno. Međutim, ne može se dobiti petica zato što je učenik umjesto trčanja na 100 metara odlučio hodati. E, to ne ide.

Iako sportska klima nije povoljna, premda velika većina djece nešto trenira, Lovraković ima isti žar kao i kada je tek počela raditi u školi.

- Djeci treba pomoći, ispraviti ih, ali ih i podržati i svemu dobrom što žele. Sport nudi puno mogućnosti, a osim za zdravlje dobar je i za izražavanje emocija, kao i za timski rad. Zato se trudim voditi učenike na natjecanja, i sve što me čeka do trenutka kada ću se s njima pojaviti na sportskom borilištu nije mi problem. Mi smo u službi djece, i to ne smijemo zaboraviti.

24
godine prof. Lovraković radi u školi

Prof. Snježana Lovraković i Zlatko Kraljević, predsjednik HŠSS-a

Vježbanje koluta unatrag